

Народно позориште Тимочке Крајине - Центар за културу
„Зоран Радмиловић” Зајечар

27.

ФЕСТИВАЛ

„ДАНИ ЗОРАНА РАДМИЛОВИЋА”
ОД 14. ДО 22. ОКТОБРА 2018.

- Свечано отворени Зоранови дани
- Премијера представе зајечарског театра одушевила публику
- Добитник “Зорановог брка”
Игор Боројевић

2.

„УМЕТНОСТ ЈЕ ЕСЕНЦИЈА ЛЕПОТЕ КОЈА ОД ЗЛА ТРЕБА ДА НАС БРАНИ”

З. Радмиловић

СВЕЧАНО ОТВАРАЊЕ ФЕСТИВАЛА

На свечаности отварања 27. Фестивала „Дани Зорана Радмиловића“, директор зајечарског позоришта Владимир Ђуричић је истакао да су се организатори овога пута потрудили да фестивал буде бољи од претходног и да очекују да ће наредни бити бољи од овог.

„Током 9 фестивалских дана видећемо четири најбоља позоришта из региона: из Београда, Сарајева, Бањалуке и Софије, што ме посебно радује јер позориште „Иван Вазов“ није овде никада гостовало. Ту је наравно и Зораново матично позориште „Атеље 212“, ту је и театар Душка Ковачевића за кога је Зоран био нарочито везан. Оно што је лепо и што је новина, то је да фестивал ове године затвара

Фолклорно-плесна група из кинеске провинције Хенан. Поред тога ове године први пут организујемо фестивал малих позоришних форми за који се такође надамо да ће бити традиција овог фестивала. Ту су и бројни пратећи програми, изложбе слика, промоције књига, округли столови и много тога. Да фестивал буде овако добар и богат, допринело је искуство целог тима који овде ради, али пре свега и велика помоћ пријатеља из Србије, Хрватске и других крајева Балкана. Помогли су нам и Ненад Новаковић из Бањалуке и Душко Љуштина из Загреба коме смо дужни велику захвалност јер због њега позориште „Керемпух“ први пут долази у Зајечар. Помогли су нам и Жељко Хубач, и Иван Бекјарев, и многи други. Када смо у прошлом мандату и моји сарадници и ја размишљали о томе како унапредити Фестивал, разговарао сам са Небојшом Брадићем који је ове године и председник жирија, и он ми је дао добар савет - само регионално повезивање. Мислим да је он задовољан начином на који смо његов савет преточили у праксу и да ћете и ви у томе уживати“, рекао је Ђуричић.

На молбу градоначелника Зајечара Бошка Ничића, позоришној публици се уместо њега обратио Његово преосвештенство, епископ Тимочки, господин Иларион који је истакао да је овај позив радосно прихватио, с обзиром на то да нема често прилику да се види лице у лице са оваквом врстом аудиторијума. Он је публици и гостима честитао празник Покрова Пресвете Богородице, и захвалио се на недавно окончаној одличној сарадњи Цркве и Позоришта у организацији Фестивала хришћанске културе.

"И ови "Дани Зорана Радмиловића", с обзиром на то да се се одржавају већ 27 година, су још једно сведочанство да овај град има своју перспективу", рекао је Епископ Тимочки Иларион, посебно поздрављајући госте, који ће у Зајечару боравити у оквиру позоришних дана нагласивши да нама као домаћинима неће бити тешко да им укажемо традиционално гостопримство, које ће за њих остати у једној лепој успомени.

Заменик Министра културе Републике Бугарске, Румен Димитров изразио је истинско задовољство што се налази у граду прослављеног глумца Зорана Радмиловића где присуствује отварању 27. Фестивала "Дани Зорана Радмиловића" који истрајно подстиче стваралачку фантазију позоришних уметника. Господин Димитров је истакао да је од великог значаја што ће у оквиру Фестивала наступити и глумци позоришта "Иван Вазов" из Софије.

ИЗ БЕСЕДЕ РАДОША БАЈИЋА НА ОТВАРАЊУ ФЕСТИВАЛА

“Позив да вам се вечерас обратим пригодном беседом и отворим ову значајну културну манифестацију са позорнице на којој су последњих деценија бриљирали господари илузија и велемајстори позоришне уметности – доживљавам као велику част. Без обзира што сам довољно дуго у овом послу – нисам био те среће да се негде професионално сретнем са великим Зораном Радмиловићем. Да му додадим макар једну реплику и да му будем скромни партнер – макар на неком филму, у ТВ драми или телевизијској серији. Али, зато сам га – од 299 представа "Радована Трећег" генијалног Душана

Ковачевића, у којој је Зоран Радмиловић остварио бриљантну улогу свог живота – гледао макар 30 пута. Зоран је остварио велики број изузетних улога у театру и поставио репере за врхунске домете у глумачкој позоришној игри – али, ја га памтим и као сјајног филмског глумца са посебном енергијом и непоновљивим шармом. Пред очима ми је његова креација у филму "Чудна девојка" Јоце Живановића у којем је био велики партнер рано преминуле Неде Спасојевић. Као и његово тумачење зајебанта и ситног покераша Богија у култном филму Жике Митровића "Марш на Дрину". Част да баштините велико дело Зорана Радмиловића припала је вама драге колеге који ћете од вечерас својом уметношћу наставити да поправљете и чините живот лепшим. И вама драга публико за коју верујем да нећете штедети дланове а, захваљујући Зорановом делу и његовој љубави према родном граду”.

Градоначелник Зајечара Бошко Ничић уручио је статуету Зорана Радмиловића Епископу Тимочком Илариону, а Радошу Бајићу сребрњак са ликом Зорана Радмиловића. Том приликом градоначелник Ничић захвалио је Бајићу што се одазвао његовом позиву и отворио “Дане Зорана Радмиловића”.

„Зорану Радмиловићу у част“

Већ по традицији, делегација глумаца зајечарског театра положила је венац и цвеће на споменик Зорану Радмиловићу. Од пре десетак година, када је Зајечар подигао овај споменик значајни српски песници на сам дан почетка Фестивала, Зорану у част, пред његовом статуом, говоре стихове посвећене овом барду српског глумишта.

Претходних година на овом месту своју поезију рецитовали су, између осталих, Томислав Мијовић, Адам Пуслојић и други књижевни великани. А ове године част да својим стиховима најави и почне Дане Зорана Радмиловића, припала је једном од највећих песничких пера Србије, Љубивоју Ршумовићу, на чијој су поезији расле и стасавале многе генерације, и то не само у Србији. Обраћајући се присутнима, Ршумовић је рекао: „Напустила нас је добра вила нашег глумишта Милена Дравић да се придружи свом домаћину и партнеру негде горе у Непричави. Др Владета Јеротић рекао је да се човек усавршава и после смрти. Ако бисмо сад овај тужни случај упоредили са том изјавом испада да је Милена Дравић отишла на усавршавање. То усавршавање наравно чини и Зоран Радмиловић коме песници сваке године овде читају стихове. Шта је то него усавршавање његовог дела и његовог лика,“ нагласио је Ршумовић и прочитао песму посвећену Зорану Радмиловићу:

САМОЗОРАН

Зорану Радмиловићу

Рођен хиљаду деветсто тридесет треће
Рођен у наручју изненадне среће
Рођен да тражи и од највећег веће
Рођен да хоће и хоће кад нешто неће

Један Зоран неуморан
Никад споран
Један Зоран развигоран
И мачоран

Рођен да га Зајечар и Србија славе
Рођен да буде од себе самог већи
Рођен да зна све приче из Непричаве
Рођен као Хамлет и Радован Трећи

Један Зоран делотворан
Разговоран
Један Зоран ратоборан
И изворан

Рођен да досаду уза зид прибија
Рођен да пронађе лек против самоће
Рођен да наследи круну Краља Ибија
Рођен да неће и неће кад нешто хоће

Један Зоран Златиборан
Развијоран
Један оран непокоран
Самозоран

Љубивоје Ршумовић

Овом приликом Владимир Ђуричић, директор зајечарског театра уручио је статуету Зорана Радмиловића једном од најбољих српских песника Љубивоју Ршумовићу.

ПРЕДСТАВА ЗАЈЕЧАРСКОГ ТЕАТРА ОДУШЕВИЛА ПУБЛИКУ

“Аудијенција” и “Вернисаж” Вацлава Хавела, премијера представе којом је зајечарско позориште отворило “Дане Зорана Радмиловића”, одушевила је зајечарску публику. Гледаоци су уживали у одличној глами Милоша Ђуричића који тумачи Вањека, Игора Боројевића у улози Сладека, као и Ане Бретшнајдер у улози Вере и Милоша Танасковића у улози Михала. Укупном утиску допринела је и одлична сценографија Милице Бајић Ђуров, као и костими Марине Вукасовић Меденице.

Представа Народног позоришта Тимочке Крајине “Зоран Радмиловић” је ван конкуренције за главну фестивалску награду. Жири на чијем је челу позоришни редитељ Небојша Брадић доделио је Зоранов брк Игору Боројевићу за лик Сладека.

На прес конференцији након премијере, Боројевић је нагласио да му је тешко да каже било шта после представе, јер се емотивно испразнио али да се нада да је све било онако како би требало.

„Свакако да годи признање који носи Зораново име. Рећи о Зорану Радмиловићу било шта је веома тешко јер је све већ изречено. Надам се да сам вечерас заслужио Зоранов брк као и да ћу временом оправдати награду коју сам добио“, рекао је Боројевић.

“

Председник жирија Небојша Брадић уручује награду “Зоранов брк” Игору Боројевићу

Интервју са Божидаром Ђуровићем, редитељем представе Аудијенција / Вернисаж

ДАЈЕМ ОНО ШТО ИМАМ И НАЈВИШЕ ШТО МОГУ

Божидар Ђуровић рођен је 12. јануара 1960. године у Даниловграду. Дипломирао позоришну и радио режију на Позоришној академији (ДАМУ) у Прагу 1988. године. Стални редитељ Народног позоришта у Београду. Био је уметнички директор Сцене Земун, директор Дrame, помоћник управника и управник Народног позоришта у Београду, уметнички директор и селектор фестивала Дани Зорана Радмиловића у Зајечару и Глумачких свечаности Миливоје Живановић у Пожаревцу. Режирао је у позориштима у Прагу, Београду, Подгорици, Новом Саду, Крагујевцу, Шапцу, Кијеву. Бави се оперском и радио режијом. За редитељски рад је награђиван. Преводи са чешког и словачког језика. Објавио књигу превода Бела болест. Театролошке есеје објављивао у часописима Сцена и Театрон као и у Књижевним новинама. Редовни професор глуме на Факултету савремених уметности у Београду. Гостујући професор режије на Факултету примењених уметности Универзитета уметности у Београду. Стални редитељ Народног позоришта у Београду.

Господине Ђуровићу, Ви сте већ били у зајечарском Позоришту као уметнички директор и селектор фестивала Дани Зорана Радмиловића. Први пут сте овде као редитељ. Какви су ваши утисци?

Моја прва редитељска сарадња са колегама у позоришту Зоран Радмиловић била је, заиста, одлична. Радио сам са дивним глумцима и гостом из ужичког Народног позоришта, глумцем Игором Боројевићем. Процес стварања представе је био пријатан, креативан и донео ми је неизмерну радост. Уколико наш коначни резултат буде као што је наш процес рада, верујем да ће бити задовољна и публика. Имали смо велику подршку управе зајечарског Позоришта и свих запослених, тако да је ово позоришно искуство за веома драгоцено.

Шта је карактеристично за једночинке Аудијенција и Вернисаж Вацлава Хавела, које се играју као једна представа?

У богатом драмском стваралаштву Вацлава Хавела, ове две, светски познате, једночинке написане 1974. године уз једночинку Процес и целовечерњу драму Ларго десолатао - заузимају посебно место. Пре свега, реч је о драмским делима аутобиографског карактера. Немиле животне околности, тадашњег дисидента Хавела, натерале су га да Аудијенцију и Вернисаж испише у тајности за само седам дана. Две године је цртао мизансцене на папиру, али није смео да пише текст, јер му је полиција у честим и природно изненадним претресима односила све што је било у писаној форми. Искористио је седмодневно „одсуство“ полиције да у планинској кући напише генијалне једночинке, да их прекуца у неколико примерака и кришом подели својим пријатељима, који су их умножавали, међу собом делили и тајним каналима слали на Запад. Захваљујући, између осталих, драмском писцу Кохоуту - који се помиње у наведеним једночинкама - Хавелове драме из тог периода су искључиво штампане и игране у иностранству. Доживео сам више пута да његови проскрибовани суграђани - док у знаменитим чешким пивницама утапају свој очај у пиву – у знак солидарности, разговарају репликама из Хавелових комада, нарочито из ове две, веома популарне, једночинке.

Шта је садржај једночинки?

Аудијенција/Вернисаж су две необичне приче о интелектуалцу, дисиденту, који је у сукобу са друштвеним системом. У књизи Писма Олги Хавел је написао да некако боље од других читалаца разуме Кафкино дело. Надам се да нећу погрешити ако кажем да је Хавел не само на својој кожи жестоко осетио Кафкине параболе већ је и изашао из Кафкиног шињела.

У Аудијенцији, шеф пиваре на све начине покушава да убеди Вањека да почне сам себе да потказује, јер полиција једном недељно долази и тражи извештај о њему. А у једночинки Вернисаж тај исти лик долази у посету код пријатеља, који су се приклонили власти, обогатили, и који га убеђују да се одрекне својих политичких и моралних ставова, како би и он постао богат, успешан и срећан.

Неретко сам се питао да ли ће Хавелова дела и после пада комунизма бити сценски релевантна. Очито је да не постоји идеалан друштвени поредак. Што је већи аутократски режим, то су сразмерно мање људске слободе. Ово занимљиве и духовите једночинке и данас имају неспорну сценску валидност и уверен сам да ће глумци веома лако пронаћи ту уску стазу између сцене и публике.

Ви сте прашки ђак и завршили сте позоришну и радио режију на Позоришној академији (ДАМУ) у Прагу 1988. године. Изузетан сте познавалац Хавеловог дела а били сте и његов пријатељ. Да ли Вас је то највише инспирисало да Аудијенцију и Вернисаж одаберете и режирате у зајечарском Позоришту?

Мислим да сам прочитао готово све што је Хавел објавио а мој петогодишњи боравак у Прагу и пријатељство са људима из његовог окружења и са њим донело ми је велику радост. То искуство је, између осталог, у великој мери утицало на формирање мојих и уметничких и људских животних ставова. Имам осећај да ми је у Прагу остало пола душе. Са носталгијом се сећам тих предивних студентских дана, иако сам се најискреније саосећао са својим прашким пријатељима, који су веома тешко подносили окупацију своје земље.

Познавање и посебна сродност са Хавеловим драмама представља непрестану инспирацију и сценски изазов. На моје велико задовољство баш у Зајечару су се стекли услови да режирам ове две веома интересантне и актуелне једночинке тим пре што овај прворазредни драмски писац никада није извођен у овом позоришту.

Шта Вам је милије бити редитељ или бити професор?

Када човек током живота стекне нека знања, животна и професионална искуства и има дар да их пренесе другима онда је заисса и грех ако то не учини. Волим рад са младим људима, радозналим студентима који ме непрестано подстичу и обавезују да пратим савремена догађања у уметности и не дозвољавају ми да „зарђам“. Имам безгранично разумевање за генерације које су у многоме другачије од наших, јер су ти млади људи стасавали у незавидним друштвеним околностима, погубне вечите транзиције.

Сигурно је једно: када сам на предавању или на проби у позоришној сали често зажалим за сваким даном који сам провео руководећи позориштем, иако сам и у том послу уживао.

Не постоји ништа лепше него када својим знањем доприносите развоју и професионалном формирању студенат или када са глумцима стварате позоришну представу, заједнички креативни чин који ћемо разменити са публиком. Сматрам да у животу највише добијате онда када безусловно дајете. Дајем оно што имам и највише што могу!

Сценограф представе „Аудијенција / Вернисаж“ Милица Бајић Ђуров
(Професор на Факултету примењених уметности у Београду)

Инспирација за сценографију био је текст представе али и размишљање редитеља Божидара Ђуровића. Након разговора са њим појавиле су се прве скице за које смо утврдили да одговарају делу. Хтели смо да кроз сценографију то време приближимо гледаоцима, да га осавременимо што је било важно. Уједно ми је била жеља да на неки начин повежем те две једночинке, тако да од прве слике „Аудијенције“ трансформацијом декора прелази се у потпуно нови простор за „Вернисаж“ и тај један сегмент декора то обједињује. Наравно, све се трансформише, јер су приче другачије, иако имамо једног актера који је исти и који повезује две једночинке, како идејно тако и концепцијски. Сценографија јесте савремена, ишло се на то да се направи паралела са савременим друштвом, са савременим односима и концептом неког људског саживљавања са новим токовима и чини ми се да смо направили леп и интересантан уметнички пакет, за који верујем да ће се допасти публици.

Костимограф представе „Аудијенција/Вернисаж“ Марина Вукасовић Меденица

Велика ми је радост што поново радим у зајечарском позоришту, где сам радила пре 12 година. Сам процес, припреме, разговори, рад са глумцима, тако да треба да се ради у позоришту. „Аудијенција/Вернисаж“ имају само 4 лика и 5 костима, али ни за једна посао не може да се каже да је мали ако је студиозан. Божидар Ђуровић, Милица Ђуров и ја тражили смо ликовни кључ који осликава те карактере. Овај Хавелов текст је рађен много пута и широм света али кад га свако прочита на свој начин и створи карактере на свој начин, ипак је обележен тренутком у коме се живи. Костим за ове две приче мора да буде врло прецизан и тачан и у тој мери може да буде и различит. Не сме да оптерети визуелно гледаоца, треба да подржи глуму односно тај карактер и да гледаоцу појасни ко су ти људи, где су, чиме се баве, какво им је образовање, каквог су менталитета итд. Издваја се костим Вере из „Вернисажа“, који је неспецифичан али је био потребан би се истакао карактер тих људи који нису необразовани али су просто оболели од моћи које им је тај брзо стечен новац донео и имају искривљен поглед на живот поштеног, радног, одговорног и вредног човека. Рад на овој представи у позоришту „Зоран Радмиловић“ ми је можда најдражи до сада, јер смо сарађивали на прави начин. Свако од људи из технике имао је могућност да изнесе своје мишљење, своје дилеме и креативне идеје како у позоришту и треба да се ради

ВЕЧЕРАС ПОЧИЊЕ ТАКМИЧАРСКИ ПРОГРАМ ЗОРАНОВИХ ДАНА

У понедељак 15.10.2018. на репертоару 27. Фестивала “Дани Зорана Радмиловића” је представа “Устав Републике Хрватске” по тексту Рајка Грлића и Анте Томића у извођењу Сатиричког казалишта “Керемпух” из Загребa. Редитељ је Винко Брешан, а играју: Борко Перић, Никша Бутијер, Ана Марас Хармандер, Дамир Пољичак, Матија Шакороња, Ведран Мликота и Хрвоје Кечкеш.

Професор Вјеко живи у центру Загребa с Хрвојем, непокретним оцем, некадашњим усташким часником. Вјекин ужитак су ноћне шетње када, одевен као жена, лута градом. У једној од тих шетњи претуче га група младића. У болници га препозна Маја, медицинска сестра која живи у подруму његове зграде. Од тога тренутка Маја се почне бринути за њега и његовог оца. Зауврат Вјеко Мајином мужу, полилајцу Анти, помогне да припреми испит из Устава Републике Хрватске. Тако почиње ова прича о љубави и мржњи, прича о четворо врло различитих људи које је судбина изненада учинила међусобно повезанима.

Ова представа, заједно са свим осталим гостујућим позоришним комадима конкурише за фестивалске награде жирија и публике, које ће бити уручене последњег дана Фестивала, 22.10.2018. године.

ОТВОРЕН ФЕСТИВАЛ МАЛИХ ПОЗОРИШНИХ ФОРМИ

У Дому културе у Котлујевцу почиње 1. Фестивал малих позоришних форми који отвара Небојша Дугалић извођењем монодраме “Исповест Дмитрија Карамазова” Фјодора Достојевског, позоришта Мадленијанум из Земуна. Ова и све остале монодраме и дуо драме које ће бити изведене награђене су на неким од бројних позоришних фестивала. Формиран је посебан жири фестивала на чијем је челу глумац Иван Бекјарев, који ће наградити најбољу представу.

Небојша Дугалић

Владимир Цвејић

Сутра, 16.10.2018. од 18:00 часова гледаоци могу погледати ведри, сатирични кабаре “Бревровизија” у стендап форми. Игра и пева: Владимир Цвејић.

Улазнице по цени од 150 динара могу се купити на благајни Позоришта, као и у Дому културе у Котлујевцу.

ПОКРОВИТЕЉИ ФЕСТИВАЛА:

ГРАД ЗАЈЕЧАР

Република Србија
Министарство културе и информисања

ПРИЈАТЕЉ ФЕСТИВАЛА:

СПОНЗОРИ ФЕСТИВАЛА:

UniCredit Bank

ДУНАВ ОСИГУРАЊЕ

BANCA INTESA

Matis

Фестивал малих позоришних форми
од 15.10. до 20.10.2018. године
Дом културе Котлујевац

Понедељак, 15. октобар 2018. године, 18:00 часова:

„Исповест Дмитрија Карамазова”

Текст: монодрамска адаптација романа Ф.М. Достојевског

Режија: Небојша Дугалић

Игра: Небојша Дугалић

Опера и театар „Мадленијанум”, Земун

Уторак, 16. октобар 2018. године, 18:00 часова:

„Бревровизија” – ведри, сатирични кабаре у стенд ап форми

Игра и пева: Владимир Цвејић

Драмска дружина „А”, Београд

Среда, 17. октобар 2018. године, 18:00 часова:

„Надежда Петровић”

Текст: монодрама, сачињена од писама Надежде Петровић, одломака из романа „Боје и барут” Олгице Цице и избора поезије Растка Петровића и Љубомира Симовића

Адаптација текста: Биљана Ђуровић

Режија: Божидар Ђуровић

Игра: Биљана Ђуровић

„Фестивал монодраме и пантомиме”, Земун

Четвртак, 18. октобар 2018. године, 18:00 часова:

„Бобочка или других сто страница Филипа Латинковића”

Текст: адаптација према роману Мирослава Крлеже: Ана Тонковић Доленчић

Режија: Иван Лео Лемо

Игра: Еција Ојданић и Вилијам Миличевић.

Казалиште „Морузгва”, Загреб

Петак, 19. октобар 2018. године, 18:00 часова:

„Из почетка”

Текст: психолошка дуодрама по мотивима драме „Square One”, оscarовца нашег порекла, Стива Тешића

Режија: Зоран Зарубица

Играју: Ана и Милош Танасковић

Народно позориште „Зоран Радмиловић”, Зајечар

Субота, 20. октобар 2018. године, 18:00 часова:

„Бог те мазо”

Текст: монодрама настала по мотивима романа „Осма офанзива” Бранка Ћопића

Режија: Томо Курузовић

Игра: Зоран Карајић

„Шабачко позориште”

**Програм 27. позоришног фестивала „Дани Зорана Радмиловића” у Зајечару,
од 14.10. до 22.10.2018. године**

Недеља, 14. октобар 2018. године, 20:00 часова
Народно позориште Тимочке Крајине „Зоран Радмиловић” - Зајечар
„Аудијенција” и „Вернисаж”
Текст: Вацлав Хавел
Режија: Божидар Ђуровић

Понедељак, 15. октобар 2018. године, 20:00 часова
Сатиричко казалиште „Керемпуч” - Загреб
„Устав Републике Хрватске”
Текст: Рајко Грлић и Анте Томић
Режија: Винко Брешан

Уторак, 16. октобар 2018. године, 20:00 часова
Позориште „Атеље 212” - Београд
„Ноћна стража”
Текст: Федор Шили
Режија: Борис Лијешевић

Среда, 17. октобар 2018. године, 20:00 часова
Народно позориште „Иван Вазов” - Софија
„Виновнијат” („Кривац”)
Текст: Димитар Димов
Режија: Јуриј Дачев

Четвртак, 18. октобар 2018. године, 20:00 часова
„Звездара театар” – Београд
„Корешподенција”
Текст: Борислав Пекић
Режија: Горчин Стојановић

Петак, 19. октобар 2018. године, 20:00 часова
Народно позориште Сарајево
„Краљ Лир”
Текст: Вилијам Шекспир
Режија: Дијего де Бреа

Субота, 20. октобар 2018. године, 20:00 часова
Народно позориште у Београду
„Балкански шпијун”
Текст: Душан Ковачевић
Режија: Татјана Мандић Ригонат

Недеља, 21. октобар 2018. године, 20:00 часова
Народно позориште Републике Српске - Бањалука
„Наши дани”
Текст: Жељко Стјепановић
Режија: Југ Радивојевић

Понедељак, 22. октобар 2018. године, 20:00 часова
Фолклорно-плесна група провинције Хенан, Народна Република Кина

Издавач: Народно позориште Тимочке Крајине - Центар за културу „Зоран Радмиловић“ Зајечар; За издавача: Владимир Ђуричић; Редакција: Биљана Глишић, главни и одговорни уредник; Саша Јеленковић, технички уредник; Лидија Џунов, новинар; Милена Алексић, стручни сарадник; Милош Петковић, сарадник; Сања Митић Јеленковић, лектор и коректор; Бојан Крстић, фотограф; Никола Дробњаковић, прелом текста; Штампа: У.Р. за дизајн и штампу „Simple“ Зајечар